

selve Tilskuddet, Landbruget skulde udrede, vilde Udgiften vel andrage ca. 2 Mill. Kr. i første Omgang, hvorimod Afdraget i Smørprisen med de nuværende Eksportpriser antagelig vilde andrage 12—13 Mill. Kr. — Medens man i andre Lande lagde Afgift paa Margarine, gik man her den modsatte Vej og tog Afgift af Smør, og det paalagdes Landbruget at give Tilskud til mindrebemidlede til Indkøb af Smør, skønt Flertallet af de Landbrugere, der fik paalagt denne Afgift, var langt daarligere stillet i økonomisk Henseende end mange af dem, der modtog Tilskuddet. Det var en haarrejsende uretfærdig Politik, og hvis man fortsatte ad samme Baner, vilde det hele ende i Afgrunden. — Efter at have omtalt de Særbyrder, der i nogle Aar blev paalagt Landbruget gennem Kødordningen, og henstillet til Ministeren at rette nogle af de Fejl, som blev begaaet ved Udbetalingen af Statens Tilskud for Dyr, som er døde af Mund- og Klovesyge, udtalte Forespørgeren, at der nu var Mulighed for at faa Eksportprisen paa Smør saa meget op, at Produktionsprisen blev dækket, hvis vi selv vilde medvirke dertil. Det kunde blive skæbnesvangert for Smørprisen i Fremtiden, men ogsaa for Landets Frihed, saafremt vi ved fornem Tilbageholdenhed afviste de Muligheder for Forstaaelse, der forelaa i Øjeblikket. Produktionsprisen paa Smør var af Sagskundskaben opgjort til 3 Kr. 72 Øre pr. kg, Prisen paa Hjemmemarkedet var i Henhold til Smørloven kun 3 Kr. Der var ingen Grund til at nedsætte denne Pris, og Forespørgeren fremsatte derfor følgende *Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen*:

»Idet Folketinget misbilliger, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri ikke overholder Smørlovens Bestemmelser, kræver Tinget Loven respekteret og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Carl Petersen (S.) og *N. P. Andreasen (R. V.)* kunde ikke anerkende Berettigelsen af den fremkomne Kritik og anbefalede at stemme imod denne Dagsorden. Ogsaa Det konservative Folkeparti vilde stemme imod, idet Ordføreren (*Falk-Jensen*) gik ud fra, at den trufne Ordning hvilede paa Aftale med Landbrugsraadet og De samvirkende Husmandsforeninger. Paastanden om, at Landbrugsministeren havde saboteret Smørloven, kunde da ikke faa Tilslutning fra konservativ Side. Men det kunde saa diskuteres, om det var rigtigt, at man over for denne Lov benyttede Penge til sociale Foranstaltninger. Overhovedet trængte hele Spørgsmaalet om at uddele Ernæringskort, ogsaa Smørkort, til at blive taget op til Overvejelse. Om Venstres Stilling udtalte *Løje*, at det vilde have væsentlig Indflydelse paa denne, hvis Ministeren under de ekstraordinært indtraadte Forhold havde forhandlet med Mejeribrugets Organisationer og faaet en vis Tilslutning til den trufne Ordning.